

дѣла въ законѣхъ, такыѣмъ съ каменѣмъ да покрывае : ты какъ же да речеши ;

6 Я това речеа да го искушатъ за да намѣратъ причинѣ да го злословятъ. Но Исусъ се навѣде долъ, и пишеше съ прѣстѣтъ на землѣта (и не погледнаваше на нѣхъ).

7 И като налѣгаха та го пытаха, исправисе и рече имъ : който ѣ ѿ васъ безъ грѣхъ, нѣка фжри наи на прѣдъ на нѣмъ каменъ.

8 И пакъ се навѣде долъ, и пишеше по землѣта.

9 Я ѡни като чуха това, понѣже ги величаваше со вѣсть та имъ, излѣзеха вънъ ѣдинъ по ѣдинъ, като начнаха ѿ по старѣи те до послѣдни те : и ѡстанѣ Исусъ самъ, и женѣта, коѣто стоѣше на срѣдъ.

10 И като се исправѣ Исусъ и не видѣ никого, токму женѣта, рече ѣ : жено, гдѣ са клеветницы те ти ; нѣкой ли не те ѡсѣди ;

11 Я ѡна рече : нѣкой, Гѡсподи. Я Исусъ и рече, и азъ те ѡсѣждавамъ : иди си, и ѿ тѣка на тѣмъ вече не согрѣшаваѣ.

12 И пакъ имъ говореше Исусъ, и рече : азъ самъ свѣтъ миръ : който ходи по мене, не ще да ходи въ темнотѣ, но ще да има свѣтъ живѣотный.

13 Я Фарисѣи те мѡ речеа : ты самъ свидѣтельствувашъ за себе си : свидѣтельство то ти не ѣ истинно.

14 Ѣговорѣ Исусъ, и рече имъ : ако и самъ да свидѣтельствувамъ азъ за себе си, истинно ѣ свидѣтельство то мое : защото знамъ ѿ гдѣ самъ дошѣлъ, и къдѣ ѡйвамъ.

15 Ыѣ по плѣти сѣдите, азъ не сѣдимъ никомъ.

16 И ако азъ сѣдимъ, сѣдѡ мой ѣ истиненъ : защото не самъ самъ, но азъ и Ѣтеца който ме ѣ пратиѣлъ.

17 Я и въ законѣхъ вашъ ѣ писано, за что на двѣма челоуѣцы свидѣтельство то ѣ истинно.

18 Язъ самъ който свидѣтельствувамъ за себе си, и свидѣтельствува за мене и Ѣтеца който ме ѣ пратиѣлъ.

19 И говорѣха мѡ : гдѣ ѣ Ѣтеца ти ; Ѣговорѣ Исусъ : нито мене знаѣте нито Ѣца моего : ако вы знаѣли мене, знаѣли бы и Ѣца моего.

20 Тѣмъ словеса ѣзговорѣ Исусъ въ сокровище то церковно, като оучеше въ цѣрква та : и нѣкой го не фанѣ, защото ѡдѣше не мѡ вѣше дошѣлъ часѡ.

21 И рече имъ пакъ Исусъ : азъ ѡйвамъ, и ще да ме пострѣсите, и въ грѣхѣхъ вашъ ще да оумрете : и гдѣто азъ ѡйвамъ, вы не можете да дойдете.

22 Говорѣха прочее Исѣи